

Effectiveness of Acceptance and Commitment Therapy on Self-Compassion and Distress Tolerance in Students with Social Anxiety Disorder

*Romina Roohi¹, Amanollah Soltani², Zahra Zeinodini², Vida Sadat Razavi Nematollahi²

Author Address

1. PhD student of Psychology, Islamic Azad University, Kerman Branch, Psychology Department, Kerman, Iran;

2. Assistant Professor, Islamic Azad University, Kerman Branch, Psychology Department, Kerman, Iran.

*Corresponding Author Address: Islamic Azad University, Kerman Branch, Psychology Department, Kerman, Iran.

Email: Roohi.romina@gmail.com

Received: 2017-05-30; Accepted: 2017-12-25

Abstract

Background & Objective: The purpose of this study was to investigate the effectiveness of acceptance and commitment therapy to increase self-esteem and endurance distress in students with social anxiety disorder in the second secondary school. Instead of focusing directly on the change in psychological events, this intervention seeks to change the functioning of these events and their relationship with them through strategies such as acceptance or fault cognition.

Methods: This study was a semi-experimental, pre-test and post-test with the control group. The statistical population included high school students in Tehran; 60 of them were selected and randomly divided into two groups of 30 subjects. Three standard questionnaires of self-esteem, social anxiety, and disturbance tolerance used to measure dependent variables. All statistical stages performed using SPSS software. Data analyzed by multivariate covariance analysis.

Results: The findings of this study showed that the acceptance and commitment therapy on students with social anxiety disorder in secondary school, cause increasing in total compassion ($F=142.19$, $\eta=0.72$, $p<0.05$), and total disturbed tolerance ($F=325.88$, $\eta=0.86$, $p<0.05$).

Conclusion: It can be concluded that acceptance and commitment therapy (ACT) can be used as an effective approach to increasing the mental health of students.

Keywords: Commitment and Acceptance, Self-Compassion, Tolerance of Disturbances.

اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد (ACT) بر افزایش شفقت به خود، و تحمل آشفتگی در دانش‌آموزان با اختلال اضطراب اجتماعی

*رمینا روحی^۱، امان‌الله سلطانی^۲، زهرا زین‌الدینی^۲، ویدا سادات رضوی نعمت‌الهی^۲

توضیحات نویسندگان

۱. دانشجوی دکتری رشته روان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرمان، گروه روان‌شناسی، کرمان، ایران؛

۲. استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرمان، گروه روان‌شناسی، کرمان، ایران.

*آدرس نویسنده مسئول: دانشگاه آزاد اسلامی، واحد کرمان، گروه روان‌شناسی.

ارایانه: Roohi.romina@gmail.com

تاریخ دریافت: ۲۱ خرداد ۱۳۹۶؛ تاریخ پذیرش: ۲ دی‌ماه ۱۳۹۶

چکیده

هدف: این پژوهش با هدف بررسی اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر افزایش «شفقت به خود» و تحمل آشفتگی در دانش‌آموزان با «اختلال اضطراب اجتماعی» (SAD) در دوره متوسطه دوم انجام شد. این مداخله به‌جای تمرکز مستقیم بر تغییر رویدادهای روان‌شناختی، به دنبال تغییر کارکرد این رویدادها و رابطه فرد با آنها از طریق راهبردهایی مانند پذیرش یا گسلش شناختی است.

روش بررسی: این مطالعه به‌صورت نیمه‌آزمایشی همراه با پیش‌آزمون- پس‌آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری، دانش‌آموزان دختر متوسطه در شهر تهران بودند که از بین آنها ۶۰ نفر انتخاب و به‌صورت تصادفی در دو گروه ۳۰ نفره آزمایش و کنترل تقسیم شدند. از سه پرسش‌نامه استاندارد اضطراب اجتماعی، شفقت به خود و تحمل آشفتگی برای سنجش متغیرهای پژوهش استفاده شد. همه مراحل آماری با استفاده از نرم‌افزار SPSS انجام و داده‌ها نیز با تحلیل کواریانس چندمتغیره تحلیل شد.

یافته‌ها: یافته‌ها نشان می‌دهد که درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر افزایش شفقت به خود کلی ($F=142/19$ ، $\eta=0/72$ ، $p<0/05$) و تحمل آشفتگی کلی ($F=325/88$ ، $\eta=0/86$ ، $p<0/05$) در دانش‌آموزان با اختلال اضطراب اجتماعی در دوره متوسطه دوم مؤثر بوده است.

نتیجه‌گیری: بر اساس یافته‌ها نتیجه می‌گیریم که از درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد (Act) می‌توان به‌مثابه رویکردی مؤثر در افزایش سلامت روانی دانش‌آموزان استفاده کرد. **کلیدواژه‌ها:** تعهد و پذیرش، شفقت به خود، تحمل آشفتگی.

برطرف کردن حالت هیجانی آزارنده، با توجه به ناتوانایی های مقابله ای ادراک شده و ناتوانی در مدیریت حالت های هیجانی آزارنده، برای اجتناب از تجربه هیجان های منفی، به روش های ناسالمی روی می آورند (۵).

یکی از عواملی که رابطه مثبتی با سلامت روان دارد، «شفقت به خود»^۸ است. شفقت در چند سال گذشته به عنوان نقطه تمرکز اصلی در کار روان در مانی مورد توجه قرار گرفته است. حجم زیادی از پژوهش ها به طور مداوم نشان می دهد که چطور کسب ذهن مشفق به ما کمک می کند تا از دسته ای از مسائل روان شناختی نظیر اضطراب و شرم پیشگیری و آن ها را رفع کنیم (۶).

فعال سازی عمدی سامانه شفقت می تواند شجاعت و انعطاف پذیری روان شناختی لازم برای روبه رو شدن با چالش های زندگی را فراهم کند و گامی به سوی زندگی معنادار و بانشاط باشد. شفقت، احساسی بیش از مهربانی است و دسته ای از نگرش ها، ویژگی ها و ظرفیت ها را دربرمی گیرد. شفقت را می توان چنین تعریف کرد: حساسیت به رنج دیگران همراه با تعهد برای انجام دادن کاری درباره آن.

بنابراین، شفقت دو مؤلفه دارد: حساسیت و انگیزش تعهد. بر اساس تعریف «نف» این متغیر از سه مؤلفه تشکیل شده است: «مهربانی با خود»^۹ در مقابل «قضاوت درباره خود»^۶، احساس «مشترکات انسانی»^۷ در مقابل «انزوا»^۸ و «هوشیاری»^۹ در مقابل «فزون همانندسازی»^{۱۰}.

ترکیب این سه مؤلفه مرتبط، مشخصه فردی است که بر خود شفقت دارد: مهربانی با خود، توجه و درک خود به جای قضاوت یا انتقاد از کاستی ها و بی کفایتی های خود (۷).

درمان مبتنی بر «پذیرش و تعهد»^{۱۱} (ACT)، از رایج ترین نوع این درمان ها است. این درمان ریشه در نظریه ای فلسفی به نام «زمینه گرایی عملکردی»^{۱۲} دارد و مبتنی بر برنامه تحقیقاتی درباره زبان و شناخت است که نظریه «چارچوب رابطه های ذهنی»^{۱۳} خوانده می شود.

هدف این شیوه درمانی، کمک به مراجع برای دستیابی به زندگی ارزشمندتر و رضایت بخش تر از طریق افزایش انعطاف پذیری روان شناختی است و شش فرایند مرکزی دارد که به انعطاف پذیری روان شناختی منجر می شود و عبارت اند از: گسلس شناختی، پذیرش، ارتباط با زمان حال، خود به عنوان زمینه، ارزش ها و عمل متعهد (۸). با توجه به اینکه اختلال اضطراب اجتماعی در برخی از دانش آموزان وجود دارد و تحمل آشفتگی و افزایش شفقت به خود در فرایند تحصیلی و زندگی روزمره آنان تأثیر می گذارد و تاکنون پژوهشی در این زمینه درخصوص دانش آموزان دوره دوم صورت نگرفته است، درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد (Act) به عنوان یکی از روش های درمانی اهمیت بسزایی دارد و انجام پژوهش در این زمینه را لازم و

افراد با اختلال اضطراب اجتماعی از اینکه در مقابل چشم دیگران احقر و نادان به نظر برسند، هیجان های بسیار شدید و مزمنی را تجربه می کنند. نشانه های خاص اضطراب بسیار مشکل ساز می شود؛ زیرا دیگران تغییرات فیزیولوژیکی همچون لرزش، سرخ شدن یا عرق کردن را می بینند (۱).

افراد مبتلا به این اختلال، قبل از وقوع حوادث اضطراب زا، نگرانی بیش از حدی را تجربه می کنند و پس از آن دست به ارزیابی منفی از خود می زنند. احتمالاً آن ها تلاش می کنند از موقعیت های اجتماعی دوری کنند و همین امر تأثیر منفی بر رشد شخصی، تحصیلی و شغلی شان می گذارد.

ارزیابی بالینی از افرادی که احتمالاً دچار اختلال اضطراب اجتماعی هستند، بسیار دشوار است؛ زیرا همین امر (ارزیابی بالینی) موقعیتی اجتماعی محسوب می شود (۲). باوجوداین، درمان با چالش های اجتماعی همراه خواهد بود. متخصصان روان شناسی و علوم تربیتی بر این باورند که دوره نوجوانی حساس ترین، بحرانی ترین و مهم ترین دوره رشد هر انسان است؛ زیرا در این دوره فرد به بلوغ می رسد و در پی کشف هویتش و استقلال و جدایی از وابستگی های دوره کودکی است. ازاین رو، در این دوره نوجوانان وضعیت روانی باثباتی ندارند و معمولاً بیشترین مسائل رفتاری در این دوره برای نوجوانان به وجود می آید (۵).

اختلال اضطراب اجتماعی (SAD)^۱ با ترسی نشانه دار و مزمن (مداوم و مستمر) از یک یا چند موقعیت اجتماعی یا عملکردی مشخص می شود که در آن، شخص با افرادی ناآشنا روبه رو می شود یا ممکن است دیگران او را موشکافی کنند. از طرفی، چگونگی پاسخ دهی افراد به احساسات آشفتگی را اصطلاحاً «تحمل آشفتگی»^۲ می نامند.

تحمل آشفتگی به مثابه مفهومی «فراهیجانی»^۳ مفهوم سازی شده و صفت در نظر گرفته می شود، نه حالت هیجانی (۳). این متغیر به چگونگی پاسخ دهی افراد به عاطفه منفی گفته می شود که اطلاعات اضافی دیگری فراتر از آگاهی فرد از میزان عواطف منفی تجربه شده را دربرمی گیرد.

این رفتار پاسخ عاطفی سودمندی است که توانایی شخص برای تحمل حالت های درونی ناخوشایند تعریف شده است. از سوی دیگر، افرادی که تحمل آشفتگی کمی دارند، دارای این ویژگی ها هستند: آن ها به این حقیقت واقف اند که نمی توانند احساس ناراحتی را تحمل کنند و احساس می کنند که دیگران امکانات بهتری برای مقابله با هیجان های منفی دارند؛ در نتیجه، به دلیل ناتوانی خود برای تحمل هیجان های منفی، احساس سرافکندگی کرده، به سختی تلاش می کنند (۴). در صورتی که اجتناب محتمل نباشد، آن ها در تلاش برای

⁸ Isolation

⁹ Mindfulness

¹⁰ Overidentification

¹¹ Acceptance & Commitment

¹² Functional context

¹³ The framework of mental relationships

¹ Social Anxiety Disorder

² Distress tolerance

³ Meta-emotion

⁴ Self-Compassion

⁵ Self-Kindness

⁶ Self-Judgment

⁷ Common humanity

ضروری می‌سازد.

۲ روش بررسی

با کمک این مقیاس ارزیابی می‌شود، عبارت‌اند از: (۱) تحمل: برای مثال، احساسات ناراحتی و آشفتگی برای من تحمل‌کردنی نیست. (۲) ارزیابی: برای مثال، ناراحتی و آشفتگی همیشه برای من امتحان بزرگی است. (۳) جذب: برای مثال، داشتن احساس پریشانی یا آشفتگی برای من تحمل‌کردنی نیست. (۴) تنظیم: برای مثال، برای توقف احساس پریشانی یا آشفتگی‌ام، هر کاری انجام می‌دهم.

سیمون و گاهر (۴) ضرایب آلفای کرونباخ خرده‌آزمون‌های تحمل، ارزیابی، جذب و تنظیم را به ترتیب ۰/۷۳، ۰/۶۶، ۰/۷۴ و ۰/۸۷ به‌دست‌آوردند. عزیزی و همکارانش (۱۷)، ضریب آلفای کرونباخ برای کل مقیاس را ۰/۸۱ به‌دست‌آوردند و برای خرده‌مقیاس‌های تحمل، جذب، ارزیابی و تنظیم به‌ترتیب ۰/۷۱، ۰/۶۹، ۰/۷۳ و ۰/۷۷ به‌دست‌آوردند (۱۷). در پژوهش حاضر، پایایی با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ ۰/۷۷ به‌دست‌آمد.

مقیاس شفقت به خود^۳ (SCS): متشکل از ۲۶ گویه بود و به‌صورت طیف لیکرت از (یک؛ تقریباً هرگز) تا (پنج؛ تقریباً همیشه) نمره‌گذاری شد. این مقیاس شش مؤلفه دارد که عبارت‌اند از: مهربانی با خود (پنج گویه)، قضاوت درباره‌ی خود (پنج گویه)، مشترکات انسانی (چهار گویه)، انزوا (چهار گویه)، به‌هوشیاری (چهار گویه) و فزون‌هماندسازی (چهار گویه).

تحقیقات گوناگون بیانگر این است که این ابزار از اعتبار هم‌زمان، همگرا و تمیزی خوبی برخوردار است و دارای پایایی آزمون-بازآزمون عالی است. نف ضریب آلفای کرونباخ نسخه‌ی اولیه‌ی این آزمون را ۰/۹۲ گزارش کرده است (۱۵). در مطالعات ایرانی، نوربالا (۱۸) ضریب آلفای کرونباخ را ۰/۸۴ به‌دست‌آورد (۱۸). در پژوهش حاضر، ضریب آلفای کرونباخ ۰/۷۱ به‌دست‌آمد.

نتایج به‌دست‌آمده از پژوهش در بخش آمار توصیفی، شامل شاخص‌های گرایش مرکزی میانگین، انحراف استاندارد و در بخش استنباطی، با استفاده از تحلیل کوواریانس فرضیه‌های پژوهش تجزیه و تحلیل شد. در این پژوهش، نتایج به‌دست‌آمده درباره‌ی اختلال اضطراب اجتماعی دانش‌آموزان محرمانه بود و هیچ الزام و اجباری درخصوص حضور دانش‌آموزان وجود نداشت و حتی‌المقدور از اتلاف وقت آنان جلوگیری شد و پس از پایان پژوهش، مداخله‌ی درمانی در گروه کنترل نیز انجام شد.

جدول ۱. موضوعات برنامه‌ی مداخله‌ی درمانی مبتنی بر پذیرش و تعهد

جلسه	موضوع جلسات
اول	برقراری رابطه‌ی درمانی، بستن قرارداد درمانی، آموزش روانی
دوم	بحث درباره‌ی تجربه‌ها و ارزیابی آن‌ها، کارآمدی به‌عنوان معیار سنجش، ایجاد ناامیدی خلاقانه
سوم	بیان کنترل به‌عنوان مشکل، معرفی تمایل به‌مثابه پاسخی دیگر، درگیر شدن با اعمال هدفمند
چهارم	کاربرد روش‌های گسلش‌شناختی، مداخله در عملکرد زنجیره‌های مشکل‌ساز زبان، تضعیف ائتلاف خود با افکار و عواطف
پنجم	مشاهده‌ی خود به‌عنوان زمینه، تضعیف خودمفهومی و بیان خود به‌مثابه مشاهده‌گر، نشان‌دادن جدایی بین خود، تجربه‌های درونی و رفتار
ششم	کاربرد روش‌های ذهنی، الگوسازی خروج از ذهن، آموزش دیدن تجربه‌های درونی به‌عنوان فرایند
هفتم	معرفی ارزش، نشان‌دادن خطرهای تمرکز بر نتایج، کشف ارزش‌های عملی زندگی
هشتم	درک ماهیت تمایل و تعهد، تعیین الگوهای عمل متناسب با ارزش‌ها

3. Self-Compassion Scale

1. Conver Social Anxiety

2. Disturbance Tolerance Scale

۳ یافته‌ها

نتایج آزمون «کولموگروف-اسمیرنف» نشان داد که توزیع نمره‌های شفقت به خود و تحمل آشفتگی در دانش‌آموزان از توزیع طبیعی تبعیت می‌کند. شایان ذکر است که علاوه بر آزمون طبیعی بودن داده‌ها، همگونی شیب‌های رگرسیون، همگونی واریانس‌ها و بررسی رابطه خطی بین متغیر وابسته و کمکی بررسی و تأیید شد. به همین منظور، از تحلیل کوواریانس برای بررسی فرضیه‌ها به شرح ذیل استفاده شد.

جدول ۲. بررسی اثر مداخله درمانی مبتنی بر پذیرش و تعهد (ACT) بر شفقت به خود در دانش‌آموزان با استفاده از آنالیز کوواریانس

متغیر	گروه	پیش آزمون		پس آزمون		مقایسه پس آزمون		
		میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	F مقدار	p مقدار	η
مهربانی با خود	آزمایش	۱۰/۹۷	۲/۲	۱۶/۲۳	۲/۷۹	۱۸۹/۶۸	۰/۰۴۷	۰/۷۶
	کنترل	۱۲/۲	۲/۶۴	۱۲/۰۷	۲/۶۶			
قضاوت درباره خود	آزمایش	۱۴/۸	۲/۷۳	۱۰/۲۳	۱/۹۸	۲۸/۳۴	۰/۰۳۵	۰/۳۳
	کنترل	۱۰/۶۷	۱/۸۸	۱۰/۰۶	۱/۵۹			
مشترکات انسانی	آزمایش	۱۱/۹۳	۲/۲۱	۱۷/۶۳	۱/۸۵	۱۷۰/۱۵	۰/۰۴۳	۰/۷۴
	کنترل	۱۱/۴۷	۲/۳۶	۱۱/۳۷	۲/۲۵			
انزوا	آزمایش	۱۳/۷	۱/۷۳	۸/۹	۱/۱۸	۲۴۲/۸۳	۰/۰۲۲	۰/۸۱
	کنترل	۱۳/۷۷	۱/۷۷	۱۳/۴	۱/۶۷			
هوشیاری	آزمایش	۹/۲	۲/۲۷	۱۴/۳۳	۲/۰۱	۱۹۶/۹۵	۰/۰۳۹	۰/۷۷
	کنترل	۹/۷۳	۱/۸۴	۹/۸۷	۱/۷۸			
فزون همانندسازی	آزمایش	۱۱/۲۷	۲/۹۷	۸/۳۷	۱/۸۱	۹۹/۷۱	۰/۰۳۷	۰/۶۳
	کنترل	۱۰/۱۳	۲/۲۱	۱۰	۲/۱۲			
شفقت به خود کلی	آزمایش	۶۶/۱۷	۴/۸۳	۹۲/۶۷	۹/۹۸	۱۴۲/۱۹	۰/۰۲۹	۰/۷۲
	کنترل	۶۸/۷۷	۵/۳۹	۶۹/۴	۵/۳			

و شفقت به خود کلی ($F=142/19$, $\eta=0/72$, $p=0/029$) تفاوت معناداری وجود دارد.

بنابراین، مداخله درمانی مبتنی بر پذیرش و تعهد (ACT) بر شفقت به خود در دانش‌آموزان تأثیرگذار بوده است و در کل ۷۲ درصد کوواریانس نمره‌های پس‌آزمون ناشی از تأثیر آموزش درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد ACT بر شفقت به خود در دانش‌آموزان است.

نتایج به‌دست‌آمده از آنالیز کوواریانس پس از حذف اثر پیش‌آزمون در جدول ۲ بیانگر آن است که بین میانگین گروه‌های آزمایش و کنترل در نمره‌های مهربانی با خود ($F=189/68$, $\eta=0/76$, $p=0/047$)، قضاوت درباره خود ($F=28/34$, $\eta=0/33$, $p=0/035$)، مشترکات انسانی ($F=170/15$, $\eta=0/74$, $p=0/043$)، انزوا ($F=242/83$), هوشیاری ($F=196/95$, $\eta=0/77$, $p=0/022$)، فزون همانندسازی ($F=99/71$, $\eta=0/37$, $p=0/039$)

جدول ۳. بررسی اثر آموزش درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد ACT بر تحمل آشفتگی در دانش‌آموزان با استفاده از آنالیز کوواریانس

متغیر	گروه	پیش آزمون		پس آزمون		مقایسه پس آزمون		
		میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	F مقدار	p مقدار	η
تحمل	آزمایش	۷/۸۷	۱/۲	۱۱/۴۷	۱/۵۹	۱۱۹/۵	۰/۰۳۵	۰/۶۷
	کنترل	۸/۱۳	۱/۶۶	۸/۴۷	۱/۸۱			
جذب	آزمایش	۸/۲۳	۱/۵۵	۱۱/۴	۱/۵۹	۱۵۵/۸۹	۰/۰۲۶	۰/۷۳
	کنترل	۸/۰۶	۱/۵۷	۸/۶۳	۱/۴۷			
ارزیابی	آزمایش	۱۳/۹	۲/۵۲	۱۷/۸۳	۲/۹۷	۶۷/۴۷	۰/۰۳۱	۰/۵۴
	کنترل	۱۴/۲	۲/۳۳	۱۴/۹	۱/۶۹			
تنظیم	آزمایش	۸/۹۷	۱/۴	۱۲/۰۳	۱/۵۲	۲۲۵/۰۵	۰/۰۱۶	۰/۷۹
	کنترل	۹/۰۳	۱/۳۸	۹/۱	۱/۳۵			
تحمل آشفتگی کلی	آزمایش	۳۸/۹۷	۳/۱۱	۵۲/۶	۴/۵۵	۳۵۲/۸۸	۰/۰۱۴	۰/۸۶
	کنترل	۳۹/۹۷	۳/۸۸	۴۰/۸۷	۳/۴۱			

نتایج به دست آمده از آنالیز کوواریانس پس از حذف اثر پیش‌آزمون در جدول ۳ بیانگر آن است که بین میانگین گروه‌های آزمایش و کنترل در نمرات تحمل ($F=119/5$ ، $\eta^2=0/67$ ، $p=0/035$)، جذب ($F=155/89$ ، $\eta^2=0/73$ ، $p=0/026$)، ارزیابی ($F=67/47$)، تنظیم ($F=225/05$ ، $\eta^2=0/79$ ، $p=0/016$) و تحمل آشفتگی کلی ($F=352/88$ ، $\eta^2=0/86$ ، $p=0/014$) تفاوت معناداری وجود دارد؛ بنابراین، اثر آموزش درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد ACT بر تحمل آشفتگی کلی در دانش‌آموزان تأثیرگذار بوده است و در کل ۸۶ درصد کوواریانس نمره‌های پس‌آزمون ناشی از تأثیر آموزش درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد ACT بر تحمل آشفتگی در دانش‌آموزان است.

۴ بحث

یافته پژوهش حاضر با یافته‌های دهقان سفیدکوه (۹)، همسو است. سفیدکوهی در پژوهش خود دریافت که درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر افزایش شفقت بر خود در مادران کودکان اوتیسم مؤثر است و با نتایج پژوهش حاضر درباره اثربخشی درمان پذیرش و تعهد بر افزایش شفقت به خود در دانش‌آموزان دارای اختلال اضطراب اجتماعی همسو است. صورت (۱۰) در پژوهش خود دریافت که بین نمره‌های تحمل آشفتگی دو گروه کنترل و آزمایش در مرحله پس‌آزمون و پیگیری تفاوت معناداری وجود دارد. بنابراین، می‌توان گفت روش درمان گروهی مبتنی بر پذیرش و تعهد در افزایش تحمل آشفتگی همسر جانبازان مؤثر است و با نتایج پژوهش حاضر درباره اثربخشی درمان مبتنی بر تعهد و پذیرش بر افزایش تحمل ناکامی همسو است. همچنین، دریافتند که مداخله گروه درمانی مبتنی بر پذیرش و تعهد باعث ایجاد تفاوت معناداری بین گروه‌های مداخله شده و در نمره‌های کلی علائم شدت درد و افسردگی و استرس وجود دارد و در نمره‌های پذیرش درد نیز این تفاوت معنادار بوده و با نتایج پژوهش حاضر همسو است.

نتایج پژوهش «آرک، تیلور» (۱) نشان می‌دهد که درمان‌های شناختی به‌طور کلی بر کاهش اختلالات اضطرابی تأثیر می‌گذارد؛ اما درمان‌های پذیرش و تعهد در مقایسه با درمان‌های شناختی- رفتاری تأثیرگذاری طولانی‌مدت‌تری دارد که با نتیجه پژوهش حاضر همخوانی دارد.

از سوی دیگر، نتیجه این پژوهش با نتایج پژوهش هافمن و همکارانش (۱۱) همسو است. هافمن در پژوهش خود به این نتیجه رسید که مداخله ACT با تغییر در انعطاف‌پذیری روانی و توجه آگاهانه به علائم اضطراب، فشارهای روانی را کاهش می‌دهد.

آرچ و کراسک (۱۲) در پژوهشی، تأثیر تعهد و پذیرش و شناخت درمانی در اختلالات اضطرابی را بررسی کردند و نشان دادند که درمان پذیرش مبتنی بر تعهد و پذیرش باعث کاهش مسائل اختلالی به‌طور کلی و اختلال اضطراب در افراد می‌شود.

همچنین، نتایج پژوهش ایفرت و همکارانش (۱۳) درباره درمان پذیرش مبتنی بر تعهد و پذیرش و تأثیر آن بر درمان اختلالات اضطرابی بیانگر آن است که این درمان بر کاهش اختلالات اضطرابی تأثیر می‌گذارد و افراد بعد از گذراندن جلسه‌های درمان حس خوبی را بیان

کردند که با نتایج این پژوهش همخوانی دارد. بقولی (۱۴) در پژوهشی با هدف تعیین اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد در کاهش علائم و افزایش کیفیت زندگی بیماران بزرگسال مبتلا به اختلال وسواس- اجبار نتیجه گرفت که درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد تنها برای کاهش شدت علائم وسواس- اجبار و اجتناب تجربه‌ای، آمیختگی فکر و پذیرش، کنترل فکر و کیفیت زندگی در پایان درمان و مرحله پیگیری اثربخشی بیشتری دارد؛ اما در مقایسه با گروه ترکیبی، تفاوت معنادار نبود که با نتایج این پژوهش همخوانی ندارد.

خاک‌باز (۱۵) در پژوهشی، اثربخشی درمان گروهی مبتنی بر پذیرش و تعهد را بر تنظیم هیجانی افراد وابسته به مت‌آفتمین بازتوانی شده بررسی کرد و دریافت که درمان پذیرش و تعهد به‌صورت گروهی، به‌طور معنادار و اثربخش نمره‌های تنظیم هیجان و ابعاد آن (نپذیرفتن، دست‌نیافتن به اهداف، مشکل در کنترل تکانه، دسترسی محدود به راهبردهای تنظیم هیجان) را کاهش می‌دهد؛ اما نتوانست فقدان وضوح هیجان‌ها و فقدان آگاهی هیجانی را به‌طور معنادار کاهش دهد (۱۴) که با نتایج پژوهش سازگار نبود.

در تبیین یافته‌های فوق می‌توان گفت تحمل آشفتگی به عنوان یک ساختار احساسی در نظر گرفته شده است مشکل از ارزیابی و انتظارات، از تجربه احساسی منفی در رابطه با تحمل‌پذیری و ارزیابی بی‌زاری و گرایش پذیرش برای جلب توجه و اخلاص در عملکرد و نظم احساسی. پژوهش‌ها نشان داده است که اگر بتوان متغیرها و مسائل جانبی مرتبط با آن را شناخت، در عملکرد کارایی بیشتری می‌توان به دست آورد و یکی از عوامل مؤثر بر تحمل آشفتگی و شفقت به خود، درمان مبتنی بر تعهد و پذیرش است. در حقیقت، داشتن زندگی باکیفیت، راحت، آرام و سرشار از احساس سلامتی و سلامت روان‌شناختی، در گرو داشتن احساسی مثبت است.

یکی از محدودیت‌های این پژوهش همکاری نکردن تعدادی از مدیران و معلمان به دلیل محدودیت زمانی ساعت‌های تدریس بود. ضمناً پیشنهاد می‌کنیم که این پژوهش در سایر مقاطع تحصیلی نیز انجام شود.

۵ نتیجه‌گیری

نتایج نشان می‌دهد که دانش‌آموزان دارای اختلال اضطراب اجتماعی گروه آزمایش، در مرحله پس‌آزمون، از نظر نمره‌های مهربانی با خود، قضاوت درباره خود، مشترکات انسانی، کاهش انزوا، افزایش هوشیاری، فزون همانندسازی و «شفقت به خود کلی»؛ و تحمل، جذب، ارزیابی، تنظیم و «تحمل آشفتگی کلی»، در وضعیت بهتر و مطلوب‌تری از دانش‌آموزان دارای اختلال اضطراب اجتماعی گروه کنترل قرار دارند. بنابراین، می‌توان نتیجه گرفت که آموزش و درمان مبتنی بر تعهد و پذیرش در افزایش تحمل آشفتگی و شفقت به خود در دانش‌آموزان با اختلال اضطراب اجتماعی اثرگذار است.

۶ تشکر و قدردانی

از همه مدیران و معلمان که در انجام این پژوهش ما را یاری کردند، متشکریم.

References

1. Arch J, Landy L, Brown K W. Predictors and moderators of biopsychological social stress responses following brief self-compassion meditation training. *Psychoneuroendocrinology*. 2016; 69: 35-40. doi:[10.1016/j.psyneuen.2016.03.009](https://doi.org/10.1016/j.psyneuen.2016.03.009)
2. Lotfabadi H. *Developmental Psychology 2: Adolescent, youth & adulthood*. 14th Ed. Tehran: SAMT Publications; 2014, 42-68.
3. Kozak AT, Fought A. Beyond alcohol and drug addiction. Does the negative trait of low distress tolerance have an association with overeating? *Appetite*. 2014; 573:578-81. doi:[10.1016/j.appet.2011.07.008](https://doi.org/10.1016/j.appet.2011.07.008)
4. Simons J, Gaher RM. The distress tolerance scale: Development and validation of a self-report measure. *Motivatio*. 2015; 15: 12-28. doi:[10.1007/s10862-010-9197-2](https://doi.org/10.1007/s10862-010-9197-2)
5. Moghtadai M, Khosh Akhlagh H. Effectiveness of Acceptance- and Commitment-Based Therapy on Psychological Flexibility of Veterans' Spouses. *Iranian Journal of War and Public Health*. 2015;7(4):183-8. <http://ijwph.ir/article-1-521-en.html>
6. Akın U, Akın A. Examining the predictive role of self-compassion on sense of community in Turkish adolescents. *Social Indicators Research*. 2015; 31: 29-38.
7. Neff KD. The role of self-compassion in development: A healthier way to relate to oneself. *Human Development*. 2009; 52: 211-4. doi:[10.1159/000215071](https://doi.org/10.1159/000215071)
8. Hayes S C, Gregg J. Practice guidelines and the industrialization of behavioral healthcare delivery. In Cummings N, O'Donohue WT, Hayes SC, Follette VM (Eds). *Integrated behavioral healthcare: Positioning mental health practice with medical/surgical practice*. New York: Academic Press. 2001; 22: 211- 49.
9. Dehghan Sefidkooh A. Asarbakhshi darman mobtani bar paziresh va ta'ahod bar afzayesh-e shadkami va "shafaqat bar khod" dar madaran-e koodakan-e otism shahr-e Esfahan [The effectiveness of Acceptance and Commitment Therapy (ACT) on happiness and self compassion of mothers of the children with autism, Esfahan city]. MA thesis. [Khomeinishahr, Isfahan, Iran]: Islamic Azad university, Faculty of Humanities, Department of Counseling. 2015. 11-23. [Persian]
10. Sabour S, Kakabraee K. The Effectiveness of Acceptance and Commitment Therapy on Depression, Stress and Indicators of Pain in Women with Chronic Pain. *Iranian Journal of Rehabilitation Research*. 2016 Aug 15;2(4):1-9. doi:[10.21859/ijrn-02041](https://doi.org/10.21859/ijrn-02041)
11. Hoffman M, Bohlmeijer E, Fox J, Schreurs K M G, Spinhoven P. The role of psychological flexibility in a self-help acceptance and commitment therapy intervention for psychological distress in a randomized controlled trial. *Behaviour Research and Therapy*. 2014; 3:142-51. doi:[10.1016/j.pain.2010.11.002](https://doi.org/10.1016/j.pain.2010.11.002)
12. Arch JJ, Craske, M. Acceptance and Commitment Therapy and Cognitive Behavioral Therapy for Anxiety Disorders: Different Treatments, Similar Mechanisms? *Clinical Psychology: Science and Practice*. 2008; 45: 13-25. doi:[10.1111/j.1468-2850.2008.00137.x](https://doi.org/10.1111/j.1468-2850.2008.00137.x)
13. Eifert G, Arch G, Espejo E, Keller M, Langer D. Acceptance and Commitment Therapy for Anxiety Disorders: Three Case Studies Exemplifying a Unified Treatment Protocol. *Cognitive and Behavioral Practice*. 2009; 16(4): 368-85. doi: [10.1016/j.cbpra.2009.06.001](https://doi.org/10.1016/j.cbpra.2009.06.001)
14. Bagholi H. Determining the effectiveness of acceptance and commitment therapy in reducing symptoms and improving the quality of life of adult patients with obsessive-compulsive disorder. PhD thesis of clinical psychology. University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Faculty of Psychology and Educational Sciences. 2014; pp: 5-11.
15. Khakbaz H. The effectiveness of group therapy based on admission and commitment to the emotional regulation of people referring to methamphetamine. MSc Thesis. University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences. 2014; pp:21-32.
16. Nicknejad F, Dehghan Sefidkoohi A. The Effectiveness of Acceptance and Commitment Therapy on Increasing Self-Compassion in Mothers of Autistic Children in Isfahan. In Tehran: Association for the Promotion of Basic Sciences and Technologies and Center for Studies and Research; 2015. [Persian] https://www.civilica.com/paper-tsconf01-tsconf01_132.html
17. Hasanvand Amozadeh M, Hasanvand Amozadeh A, Ghadampour M. Anticipation of social anxiety symptoms (fear, avoidance and physiological discomfort) based on early maladaptive schemas. *Quarterly Journal of Advanced Psychological Research*. 2013; 8 (32): 94-115.

18. Azizi A, Mirza'i A, Shams J. Investigating the relationship between disturbance tolerance and emotional regulation with the degree of students' dependence on cigarettes. *Hakim*; 2010; 13 (1): 18-1.
19. Noorbala F, Borjali A, Noorbala AA. The interaction effect between “Self-Compassion” and “Rumination” of depressed patients in “Compassion Focused Therapy.” *Daneshvar Medicine*. 2013;20(104):77–84. <http://daneshvarmed.shahed.ac.ir/article-1-701-en.html>